

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4823/2019
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Зоран Величковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., које заступа заједнички пуномоћник Слободанка Ђорђевић, адвокат из ..., ради утврђења заоставштине и ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4822/2018 од 02.04.2019. године, у седници већа од 15.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4822/2018 од 02.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1766/14 од 19.06.2017. године, у ставу 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да заоставштину сада пок. ГГ бивше из ... представља $\frac{1}{2}$ непокретности описаних у том ставу изреке, а што су тужени дужни да признају. У ставу 2. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је ништав уговор о купопродаји закључен између сада пок. ДД бившег из ... као продавца и туженог ББ из ..., као купца, а који је оверен код Општинског суда у Нишу под Ов 8612/04 од 20.09.2004. године. У ставу 3. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је утврђено да заоставштину сада покојног ДД бившег из ..., представља $\frac{1}{2}$ непокретности описаних у том ставу изреке пресуде, што су тужени дужни да признају. У ставу 4. изреке, тужени су обавезани да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 211.900,00 динара са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4822/2018 од 02.04.2019. године, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П 1766/14 од 19.06.2017. године у ставу 2, 3. и 4. изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиле, па је према туженима утврђено да је ништав уговор о купопродаји који је закључен између сада покојног ДД бившег из ..., као продавца и туженог ББ из ..., као купца који је оверен код Општинског суда у Нишу под Ов 8612/04 од 20.09.2004. године и то у делу располагања од 1/6 породичне стамбене зграде која је предмет купопродајног уговора, док је одбијен као неоснован тужбени захтев за утврђивање ништавости наведеног уговора у делу који се односи на располагање уделом од 5/6 исте породичне стамбене

зграде. Одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се над туженим утврди да заоставштину покојног ДД бившег из ..., представља $\frac{1}{2}$ непокретности описаних у том ставу изреке другостепене пресуде као неоснован. Одлучено је и да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да је тужиљина ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности, нити повреда поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП на коју се указује ревизијом јер је другостепени суд своју одлуку донео на бази чињеничног стања које је утврдио првостепени суд само уз правилну примену материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља АА и тужена ВВ су рођене сестре, а тужени ББ је супруг тужене ВВ. Сада пок. ГГ, која је преминула ...1998. године и сада пок. ДД који је преминуо ...2010. године су родитељи тужиље АА и тужене ВВ. Пок. ГГ и ДД су за време трајања брака као носиоци права коришћења на кп. број ... КО ..., површине 2,14 ари, саградили породичну стамбену зграду која се састоји од сутерена и приземља са помоћним просторијама на истој парцели. Између туженог ББ као купца и сада пок. ДД као продавца закључен је купопродајни уговор и исти оверен пред Општинским судом у Нишу под Ов 8612/04 од 20.09.2004. године, а предмет уговора је наведена непокретност односно породична стамбена зграда са правом коришћења земљишта. У уговору је констатовано да је купопродајна цена 1.480.000,00 динара, да је иста у целости исплаћена продавцу 16.09.2004. године, као и да је купац ступио у државину непокретности. При изради катастра непокретности предметна парцела је добила нови број, те се сада ради о кп. број ... са правом коришћења туженог ББ, с тим што је у јавним књигама уписано да се на тој парцели налази породична стамбена зграда и помоћна зграда у државини туженог ББ. У листу непокретности је констатовано и одобрење за доградњу степеништа и спрата на наведеној згради, а за то је туженом ББ издато и управно одобрење. Правноснажном пресудом на основу признања коју је донео Општински суд у Нишу под бројем П 8663/05 од 09.03.2006. године усвојен је тужбени захтев тужилаца ББ и ВВ против туженог ДД, те је утврђено да су тужиоци по основу изградње носиоци права својине на спрату предметне стамбене зграде, са правом коришћења земљишта ради редовне употребе исте, као и да су тужиоци власници три постојећа помоћна објекта на истој парцели.

У овој парници тужиља тражи да се утврди да су њени родитељи, сада покојни ГГ и ДД, били сувласници на по $\frac{1}{2}$ спорних непокретности по основу стицања у брачној заједници, те да отуда тај део непокретности чини њихову заоставштину. Уговор о купопродаји који је закључен између њеног оца ДД и туженог ББ је привидан и он крије уговор о поклону са намером да се тужиља лиши наслеђа због чега је такав уговор ништав. Првостепени суд усваја наведени тужбени захтев у целости,

прихватајући у основи разлоге тужбе. Међутим, другостепени суд налази да није спорно да су родитељи тужиље били сувласници на спорним непокретностима са по $\frac{1}{2}$ те да отуда тај део наведене имовине улази у њихову заоставштину. Међутим, сада покојна ГГ је преминула пре ДД па је њена заоставштина моментом њене смрти прешла на њене наследнике, а то су тужиља, ћерка, тужена ВВ, али и сада пок. ДД као супруг, те су они по том основу постали сувласници на по $\frac{1}{3}$ заоставштине односно на по $\frac{1}{6}$ спорних непокретности. То значи да је сада пок. ДД био сувласник на укупно $\frac{4}{6}$ спорних непокретности те са том имовином могао слободно да располаже, а како тужена ВВ није приговарала продаји и њене $\frac{1}{6}$ онда и у том делу није спорно располагање пок. ДД. Тужиља, по схватању другостепеног суда није у поступку пружила доказе да се ради о прикривеном уговору о поклону, а не уговору о купопродаји, па отуда другостепени суд налази да је такав уговор пуноважан осим у односу на $\frac{1}{6}$ на коју је тужиља сувласник с тим што располагањем својом имовином сада пок. ДД више нема удела у истој те ни заоставштине. С тим у вези је и одлучено како је наведено.

Полазећи од неспорне чињенице о сувласништву на по $\frac{1}{2}$ сада покојних ГГ и ДД, правилно је нашао другостепени суд да смрћу покојне ГГ њена заоставштина прелази на њене наследнике, а у складу са чл. 1. и 206. Закона о наслеђивању ("Службени гласник РС" број 46/95) као и у складу са чланом 20. став 1. у вези члана 36. Закона о основама својинскоправних односа, те на тај начин наследници постају и власници припадајућег дела заоставштине. С обзиром да по члану 3. став 1. Закона о основама својинскоправних односа власник ствари може истом и да располаже у границама одређеним законом, то произилази и да је ДД могао да располаже са $\frac{4}{6}$ спорних непокретности јер је на том делу био власник, а прихватљив је и став другостепеног суда да не може бити спорно ни располагање са још $\frac{1}{6}$ која је припала његовој ћерки ВВ, с обзиром да ВВ у том делу не приговара. Све напред наведено је под условом да не стоји тврдња тужиље да се у конкретном случају код уговора о купопродаји радило о привидном уговору из члана 66. ЗОО. Привидан – симулован уговор спада у категорију послова у којима воља није истинска, односно учесници тог правног посла свесно изјављују нешто што заиста не желе. По тужби у овом случају радило се о уговору о поклону са циљем да се осујети право тужиље на наслеђе, а да је уговор о купопродаји само привидно тако означен, јер у овом случају до купопродаје није дошло поред осталог и због тога што купопродајна цена није исплаћена. У односу на ове тврдње терет доказивања је без сумње на тужиљи, а по налажењу другостепеног суда тужиља у прилог тог става није пружила одговарајуће доказе. Како се ради о чињеничном стању које не може да преиспитује ревизијски суд, то произилази да је став другостепеног суда да се не ради о симулованом правном послу већ о стварном уговору о купопродаји правилан. С обзиром да није у питању добротин правни посао питање побуде, на којој инсистира ревизија није од значаја.

Код свега напред наведеног произилази да се осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност другостепене одлуке због чега је и одлучено као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић